Министерски съвет
Вх. № 0425-56
01.08.2024 г.

ДО:
Г-Н ВАЛЕНТИН МУНДРОВ
МИНИСТЪР НА ЕЛЕКТРОННОТО УПРАВЛЕНИЕ

КОПИЕ ДО:
Администрацията на Министерски съвет

СТАНОВИЩЕ

ОТНОСНО: Проект за изменение и допълнение на Закона за киберсигурност („Закон"), качен за публично обсъждане на 4-ти юли 2024 година

ОТ: „ДОМЕЙН МЕНАДА" ЕООД, вписано в Търговски регистър и регистър на юридическите лица с нестопанска цел при Агенцията по вписванията, с ЕИК 040488269, със седалище и адрес на управление: гр. София, ж.к. Младост 4, ул. Бизнес Парк София № 1, сграда 4, ет. 2, представлявано от Радослав Вълчев – управител („**Дружество**")

УВАЖАЕМИ Г-Н МИНИСТЪР МУНДРОВ,

С настоящото искаме да изразим становище относно и препоръка за изменение на публикувания на страницата за обществени консултации на 4-ти юли 2024 година Проект за изменение и допълнение на Закона за киберсигурност („**Проект**"), в качеството си на производител и търговец на вино и спиртни напитки, като заинтересована страна:

1. „Домейн Менада" ЕООД попада под определението за предприятие за производство на храни, съгласно определението в член 3, точка 2 от Регламент (ЕО) № 178/2002 на Европейския парламент и на Съвета. Проектът не изяснява по категоричен начин дали всички производители на храни се класифицират като „важни субекти" или за някои ще са приложими правилата за „съществени субекти". В тази връзка, намираме за необходимо, предвидения в § 5 от Проекта чл. 4а да се допълни, като се възложи задължение на компетентните административни органи по прилагането и изпълнението на Закона, да уведомят всеки от задължените субекти, в изрично определен в Закона срок, като какъв е класифициран – „съществен" или „важен", за да се избегне възможността за неправилно тълкуване от страна на самите субекти относно тяхното качество и оттук – неправилно прилагане на Закона. Считаме, че с оглед на това, че в чл. 3, параграф 5 от Директива (ЕС) 2022/2554 на Европейския парламент и на Съвета от 14 декември 2022 година относно мерки за високо общо ниво на киберсигурност в Съюза, за изменение на Регламент (ЕС) № 910/2014 и Директива (ЕС) 2018/1972 и за отмяна на Директива (ЕС) 2016/1148 („**Директива МИС 2**") е възложила на компетентните органи да уведомяват ЕК за броя на всички съществени и важни субекти във всеки сектор и подсектор, горното ни искане не би представлявало допълнителна тежест на компетентния орган, а би спестило каквото и да било объркване в задължените лица.

2. Съгласно на член 6, параграф 3 от Директива (ЕС) 2022/2557 на Европейския парламент и на Съвета от 14 декември 2022 година за устойчивостта на критичните субекти и за отмяна на Директива 2008/114/ЕО на Съвета, всяка държава членка съставя списък на установените критични субекти и

гарантира, че в срок от един месец от установяването им тези критични субекти се уведомяват за това установяване. Предлагаме кореспондиращо уведомяване да намери приложение и в настоящия Проект.

3. Отправяме предложение в § 4 от Проекта относно чл. 4, т. 2 и в § 5 от Проекта относно чл. 4а, ал. 1, т. 1 да бъде направено уточнение дали приложението на Закона по отношение на предприятия, които отговарят на критериите за средни предприятия съгласно чл. 3, ал. 1 от Закона за малките и средни предприятия, или надхвърлят таваните за средни предприятия от посочения член, се отнася само до независими предприятия или в това число биват разглеждани и предприятия-партньори и свързани предприятия по смисъла на ЗМСП.

Пояснение: Въпросът възниква в хипотезата на българско дружество, което само по себе си не отговаря на критериите за средно предприятие, но в случай, че бъде разглеждано заедно със свързаните му предприятия извън България, то би отговаряло на тези критерии.

4. Във връзка със задължението на субектите по изменените чл. 3, ал. 4 и чл. 22 от Закона да приемат и прилагат различни политики, правила и процедури, моля да предвидите изготвянето на образци на примерни правила и политики с минимално задължително съдържание за субектите, които се квалифицират като „важни". Препоръката е с оглед спецификата на материята в Закона, по която не всеки задължен субект разполага с вътрешни ресурси с такива специални и технически знания и компетенции. Голяма част от субектите за първи път ще бъдат задължени лица по Закона, поради което и привеждането на дейността им в съответствие представлява голяма финансова и административна тежест, която би могла да бъде смекчена от възможността да се използва стандартизиран вариант на правила и политики. Образците биха били от полза и да се постигне сравнително унифициран подход от страна на задължените субекти. Допълнително, такъв подход беше предприет от ДАНС във връзка с Закона за мерките за изпиране на пари и приемането на вътрешни правила по него.

5. Намираме за необходимо в § 24 от Проекта относно чл. 23 да се предвиди срок, в който да бъде изготвена координирана оценка на риска за сигурността на критични вериги за доставки. Ясното поставяне на краен срок е необходимо за задължените субекти, с оглед значимостта и обвързаността на оценката на риска по променения чл. 23 от Закона при определяне на подходящи мерки по смисъла на променения чл. 22, ал. 3 от Закона.

6. Считаме, че редакцията на чл. 27к, ал. 1 и ал. 2 от Закона следва да бъде съобразена с текста на член 32, параграф 5 от Директива МИС 2, като се предостави допълнителен срок, който да бъде дефиниран, за субектите да предприемат необходимото действие в съответствие с изискванията на тези органи. Новите принудителни мерки по чл. 27к, ал. 1 и ал. 2 от Закона следва да бъдат прилагани едва след като изисканото действие не бъде предприето в определения срок. Допълването в чл. 27к ще предостави на задължените субекти още една възможност за поправка на поведението им, която е предвидена в Директива МИС 2, преди налагането на предвидените санкционни действия, които сами по себе си са достатъчно сериозни, за да бъдат директно приложени.

7. Моля, изречението „За тези лица се прилагат всички мерки предвидени както за съществените, така и за важните субекти" от чл. 27к, ал. 5 да отпадне, тъй като е неясно и не кореспондира на текст в Директива МИС 2.

8. Член 36 от Директива МИС 2 предвижда санкциите, установени от държавите-членки от да бъдат ефективни, пропорционални и възпиращи. Намираме, че заложените в Проекта санкции не са пропорционални, а напротив - санкциите са в прекалено високи размери и макар да кореспондират със санкциите съгласно Директива МИС 2, то същите са прекомерни с оглед българския стандарт на живот и икономическата ситуация в страната, и биха могли да доведат до изпадане в несъстоятелност

и фалит на редица задължени субекти, което от своя страна би имало негативно влияние върху нормалното функциониране на пазара. Считаме, че максималните прагове следва да бъдат запазени съгласно размера в Директива МИС 2, а не да бъдат увеличени. Считаме, че минимално установените санкции също следва да бъдат намалени, още повече че за тях няма конкретно изискване в Директива МИС 2 и санкция от 100 000 лв. или 200 000 лв. ще е непосилна за субектите, особено за тези, които не са ангажирани пряко с предоставяне на онлайн услуги, ИТ услуги, кредитни институции и др. под. Санкции в по-ниски размери също биха отговорили на критериите да са ефективни, пропорционални и възпиращи, без да са свръхнатоварващи и да излизат от посочените функции в негативен аспект.

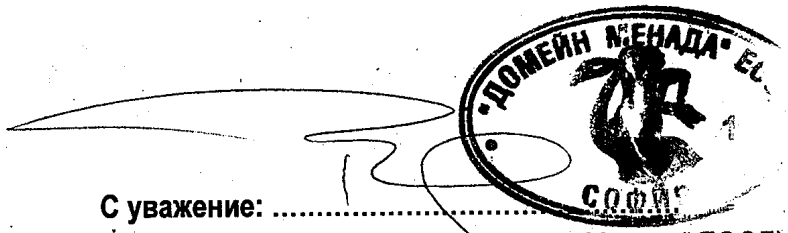
9. Намираме, че предвидената в чл. 29, ал. 6 от Закона санкция за управителите следва да отпадне изцяло, като се вземе предвид санкцията по чл. 27к, ал. 5, която сама по себе си е достатъчно сериозна. Кумулирането на двете санкции би било непропорционално, а и конкретна глоба за управителните органи не е предвидена в Директива МИС 2, с оглед на което не е задължително българският нормотворец да приема по-утежняващи условия за българските задължени субекти.

10. Периодичните и имуществени санкции в чл. 30а са в прекомерен размер и намираме, че следва да бъдат намалени или да отпаднат, предвид, че се налагат за всеки ден неизпълнение, а Директива МИС 2 само предвижда възможност за приемане на такива мерки без да създава конкретно задължение за държавите членки.

11. От текста на Проекта не става ясно какъв е срокът, в който субектите следва да имплементират мерките и от кой момент са задължени да започнат да ги прилагат. Предлагаме, в Преходните и заключителните разпоредби на Проекта да бъде заложен изричен срок (който може да е определени месеци след приемането на наредбата по § 40, т. 2 от Проекта, приемането на оценката по § 24 от Проекта относно чл. 23 от Закона и получаването на съобщение какъв задължен субект е съответното лице), за да може задължените субекти да имат време за планиране на необходимите ресурси, за подготовка и имплементиране на необходимите правила и политики.

Надяваме се, че предложените от нас препоръки ще бъдат взети предвид и ако същите бъдат приети, вярваме, че ще подобрят нормативната рамка относно защитата на киберсигурността и ще улеснят прилагането ѝ от страна на задължените субекти.

Гр. София, 31.07.2024 г.



С уважение: .....

(Радослав Вълчев – управител на „Домейн Менада“ ЕООД)